

נצבים וילך – שני

ל^(א) וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבִּרְכָּה
וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
וְהַשְׁבֹּת אֶל־לִבְּךָ בְּכָל־
הַגּוֹלִים אֲשֶׁר הִדִּיתִךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

א וַיְהִי אַרְיִי יִיתוֹן עָלֶיךָ
כָּל פֶּתַגְמִיָּא הָאֵלִין,
בְּרֶכֶן וּלְוִטִין, דִּיהֲבִית,
קָדְמָךְ; וְתַתִּיב, לְלַבְךָ,
בְּכָל עַמְמִיָּא, דְּאֶגְלִיךָ
יִי אֱלֹהֶיךָ לְתַמָּן.

(ב) וְשַׁבָּת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ בְּכָל אֲשֶׁר־
אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ
וּבְנִיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ:

ב וְתַתִּיב לְדַחֲלָתָא
דִּיִּי אֱלֹהֶיךָ, וְתַקְבִּיל
לְמִימְרִיהּ, כָּכָל דְּאֶנָּא
מְפַקִיד לָךְ, יוֹמָא דִּין:
אֵת וּבְנָךְ, בְּכָל לַבָּךְ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ.

(ג) וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

ג וְיַתִּיב יִי אֱלֹהֶיךָ יֵת
שְׁבִי גְלוּתֶךָ, וִירְחִים
עָלֶיךָ; וִיתוּב, וִיכְנַשְׁנֶךָ
מִכָּל עַמְמִיָּא, דְּבִדְרֶךְ יִי
אֱלֹהֶיךָ, לְתַמָּן.

רס"א וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ. הָיָה לוֹ לְכָתֹב: "וְהָשִׁיב
אֶת שְׁבוּתֶךָ", רַבּוֹתֵינוּ לְמַדּוּ מִכָּאן כְּבִיכּוֹל שֶׁהַשְׂכִּינָה שְׂרוּיָה
עִם יִשְׂרָאֵל בְּצֶרֶת גְּלוּתָם, וְכִשְׁנֹגְאָלִין הִכְתִּיב גְּאֻלָּה לְעַצְמוֹ,
שֶׁהוּא יָשׁוּב עִמָּהֶם. וְעוֹד יֵשׁ לְפָרֵשׁ שֶׁגְּדוּל יוֹם קִבּוּץ גְּלִיּוֹת
וּבִקְשִׁי, כְּאֵלוֹ הוּא עֲצֻמוֹ צָרִיךְ לִהְיוֹת אוֹחֵז בְּיָדֵיו מִמָּשׁ אִישׁ
אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, כְּעֶנְיִן שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כז, יב): "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ
לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וְאַף בְּגִלְיֹת שְׁאָר הָאֻמּוֹת מְצִינוּ
כֵּן (ירמיהו מז מז): "וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת בְּנֵי עַמּוֹן":

(ד) אִם־יְהִיָּה נִדְּחָךְ בְּקִצָּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ:

ד אִם יְהוֹן גְּלוּתֶךָ,
בְּסִיפֵי שְׁמִיָּא מִתַּמָּן,
יִכְנַשְׁנֶךָ יִי אֱלֹהֶיךָ,
וּמִתַּמָּן, יִקְרַבְנֶךָ.

(ה) וְהִבִּיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ
אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָּךָ
וְהִרְבָּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ:

ה וְיַעֲלִנֶךָ יִי אֱלֹהֶיךָ,
לְאַרְעָא דִּירִיתוּ אֲבָהֶתְךָ
וְתִירְתָהּ; וְיִוִּטִיב לָךְ
וְיַסְגִּינֶךָ, מֵאֲבָהֶתְךָ.

(ו) וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּב זְרַעֲךָ
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
לְמַעַן תַּחֲיֶה:

ו וְיַעֲדִי יִי אֱלֹהֶיךָ יֵת
טַפְּשׁוֹת לַבָּךְ, וְיֵת
טַפְּשׁוֹת לְבָא דְּבְנֶךָ:
לְמַרְחָם יֵת יִי אֱלֹהֶיךָ,
בְּכָל לַבָּךְ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ
בְּדִיל תַּחֲיָה.